

U 2 Adelsö kyrka

Litteratur: E. Salberger, Adelsö kyrkas runsten. Inskriftens attribuering, i: ANF 103 (1988), s. 76 ff.

Avbildningar:

FMIS: [saknas]

Runföljden ...**pborn** bör enligt uppteckningen i F a 6 i stället återges som **-upborn** (se fig. 1). Även om **b**-runan i namnet har varit skadad upptill finns det ingen anledning att markera denna som osäker. Runföljden **raiša** återges också riktigare som **rai-a**. Att Bureus har skrivit »sådhan» mellan orden **pisa** och **at** tyder på att texten har stått i två olika slingor.

Inskriftens andra namn kan som Wessén nämner antingen ha varit *Auðbiörn* eller *Guðbiörn*, som båda finns belagda i uppländska runinskrifter. En mer avlägsen möjlighet är namnet *Lyðbiörn*, som endast är känt från Sö 154 och Nä 34.

Evert Salberger (1988) har övertygande attribuerat stenen till ristaren Balle utifrån främst ortografiska drag. Till de viktigaste hör skrivningen **yfaigr** för *Öfveigr*, de varierande skrivningarna **biorn** och **born** för namnleden *-biörn* samt **sen** för *sinn* och **hialbi** för *hialpi*. Salberger framhåller även förekomsten av **o**-, **n**- och **a**-runor med ensidiga bistavar som ett utmärkande drag för denne ristare. Däremot har han tydligen inte känt till att **b**-runan i **ernbiorn** enligt Bureus' uppteckning har haft den för Balle typiska formen som erinrar om ett latinskt K. Detta är ytterligare ett starkt indicium på att attribueringen är riktig. Den **b**-runa som har funnits i **-upborn** verkar däremot ha varit av mer allmän typ.

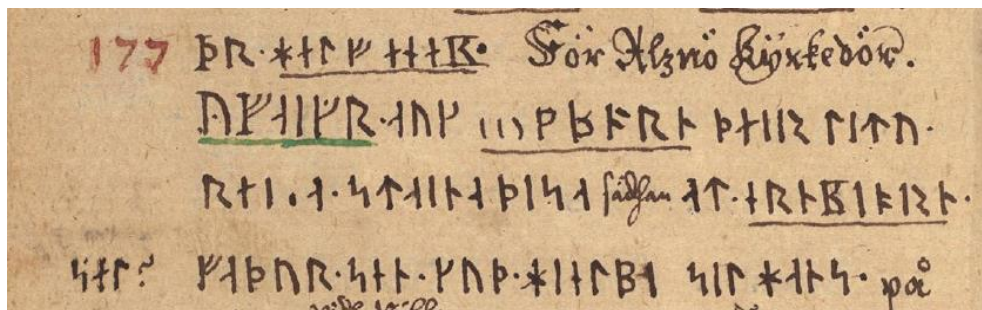

Fig. 1. U 2 Adelsö kyrka. Uppteckning av J. Bureus i F a 6 (KB). Foto Anna Guldager, KB.